

انقلاب اکتبر و جنبش رهایی زن

بخش آخر

صفحه ۲

آذر ماجدی

اول مه،

زنان و خانواده های کارگری

صفحه ۵

سیاوش دانشور

اطلاعیه سازمان آزادی زن

احکام اعدام صادره در مصر محکوم است!

حکومت اسلامی ایران سمبل

مجازات اعدام در جهان است!

تظاهرات سازمان آزادی زن در گوتنبرگ

مبارزه با فحشاء

از یک دنیای بهتر نوشته منصور حکمت

نشریه آزادی زن را توزیع کنید و

بدست دوستانتان برسانید!

آزادی زن معیار آزادی هر جامعه است!

انقلاب اکتبر و جنبش رهایی زن

بخش آخر

آذر ماجدی

سقط جنین

آزادی سقط جنین موضوع مجادلات داغ میان موافقین و مخالفین بود. برخی از اعضای حزب رقم بالای سقط جنین در مسکو، لنینگراد و شهرهای بزرگ دیگر را "وحشتناک" توصیف می کردند. اسمیدوویچ، یکی از مسئولین ژنوتدل، اعلام داشت که او زنان جوانی را دیده است که در یک سال 4 یا 5 بار عمل سقط جنین داشته اند. شرایط بحران اقتصادی و گسترش فقر، نابسامانی های اجتماعی، از هم پاشیده شدن بسیاری از خانواده ها، گسترش عقاید و ارزشهای نوین در زمینه برابری زن و مرد، گسترش روابط آزاد جنسی و بالاخره، یک مساله تعیین کننده، عدم وجود وسایل جلوگیری از بارداری و در نتیجه توسل به سقط جنین بعنوان تنها راه جلوگیری از بچه دار شدن، مجموعه شرایطی بود که در افزایش نرخ سقط جنین نقش داشت.

اما علیرغم رقم بالای سقط جنین، "سماشکو" در تحلیل نتایج قانونی شدن سقط جنین می نویسد که رقم سقط جنین در شوروی هنوز از سایر کشورهای اروپایی پایین تر بود. تعداد سقط جنین در سال 1929 در شوروی 2/8 برای هر هزار نفر گزارش شده بود؛ در حالیکه در همان سال میزان سقط جنین در آلمان دو برابر شوروی یعنی 4/15 ثبت شده بود. در صورتیکه مساله غیرقانونی بودن سقط جنین در آلمان را در نظر بگیریم، میزان حقیقی سقط جنین در آلمان رقمی بسیار بالا تر است. در ادامه سماشکو متذکر شده که دلایل اصلی سقط جنین برای بسیاری از زنان، مساله کمبود مسکن، فقر، بیماری و داشتن خانواده های بزرگ ذکر شده است. (نقل شده در اشلازینگر، تغییر بینش ها در شوروی: خانواده در شوروی، ص 172)

در سال 1927 کنفرانسی از متخصصین

بیماری های زنان و زایمان در اوکراین تشکیل شد که طی آن بحثهای بسیاری بر له و علیه آزادی سقط جنین درگرفت. یکی از شرکت کنندگان در دفاع از آزادی کامل سقط جنین اینطور استدلال کرد:

"تقاضای زن (برای انجام سقط جنین) کافیتست، زیرا هیچکس مثل خود زن قادر نیست که شرایط اجتماعی او را ارزیابی کند. هیچیک از ما مردان حاضر نیستیم تصمیم کمیسونی مبنی بر نفع اجتماعی متاهل بودن یا نبودنمان را بپذیریم. این حق را از زنان دریغ نکنید که بتوانند در مورد یک مساله اساسی در زندگیشان خود تصمیم بگیرند. زن مثل مرد در برخورداری از یک زندگی آزاد جنسی محق است... بی شک، سقط جنین بسیار ناگوار است، اما هنوز جانشینی برای آن پیدا نکرده ایم." (همان منبع، صص 7-186)

سقط جنین تا سال 1926 قانونا آزاد باقی ماند و در این سال غیرقانونی شد.

فحشاء

در سالهای اول انقلاب فحشاء بشدت کاهش یافت؛ برخی بر این عقیده بودند که کاملا ناپدید شده بود. اما در دوره نپ شرایط برای رشد فحشاء ایجاد گردید. طبق آمارهای دولتی، در سال 1921 حدود 17 هزار تن فروش در پتروگراد و 10 هزار در مسکو وجود داشتند. در سال بعد این رقم به 32 هزار نفر رسید. این برای دولت بسیار هشدار دهنده بود. آمار فحشاء به دوره پیش از انقلاب می رسید.

تن فروشان به چه قشر اجتماعی متعلق

بودند؟ طبق تحقیقات ولفسون، در مسکو 43% منشاء دهقانی داشتند، 14% منشاء کارگری و 42% به "مردم سابق" (بورژوازی، بازرگان و اشراف) تعلق داشتند. فحشای کودکان که یک محصول جانبی کودکان رها شده بود نیز رشد یافت. ریچارد استاینتر می نویسد: "طبق تحقیقی در مورد کودکان خیابانی، حدود 60 تا 80% دختران جنحه کار در سال 1920، تن فروش بودند." (جنبش رهایی زن در روسیه ص 373)

تعداد تن فروشان به نسبت جمعیت در شوروی از هر کشور اروپایی دیگر کمتر بود، اما هنوز برای جامعه ای که صادقانه برای از بین بردن این پدیده تحقیر آمیز کمر بسته بود، واقعیتی دردناک محسوب می شد. برخوردهای متفاوتی در مبارزه با فحشاء وجود داشت. اینکه تن فروش یک قربانی بود یا یک انگل، موضوع بحث بود. از شواهد اینطور بر می آید که پلیس موافق شق دوم بود. برخی بر این عقیده محافظه کارانه بودند که تن فروشان از یک بیماری علاج ناپذیر در رنجند. ولی مسئولین امر غالبا این گفته لنین را مبنای کار خود قرار می دادند: "تن فروش را به کار مولد بازگردانید، جایی برای او در اقتصاد اجتماعی بیابید." لیکن پیشبرد این سیاست در عمل با مشکلات بسیاری روبرو می شد.

فحشاء فقط یک مساله ناگوار اجتماعی نبود، بلکه یک معضل بهداشتی نیز محسوب می شد. بنابراین، کمیساریای بهداشت یک شوروی مرکزی برای مبارزه با فحشاء ایجاد کرد. این شورا یک روش پیشگیرانه تدبیر کرد: توسعه فرصت های شغلی برای زنان، ایجاد امکانات آموزشی و حرفه ای، سازماندهی یک کمپین علیه فحشاء، ایجاد یک شبکه

چگونه باید شوروی پس از انقلاب را قضاوت کرد؟ نقطه ارجاع ما چه باید باشد؟ جامعه پیش از انقلاب، ایده آله و اهداف انقلاب یا هر دو؟ دوره مورد بررسی یک دوره بسیار ویژه است. جامعه در آشوب بود. شرایط اقتصادی بسیار وخیم بود. در عین حال روحیه انقلابی بر کلیه وجوه زندگی حاکم بود. اوضاع سیاسی بمدت طولانی بی ثبات بود. لیکن در این شرایط سخت و وخیم و علیرغم موانع بسیار بزرگ دستاوردهای دهه اول پس از انقلاب عظیم است. لاپیدوس این دوره را این چنین ارزیابی می کند:

"سراسر اولین دهه حاکمیت شوروی پیشرفت های بسیار مهمی در زمینه برابری جنسی بوجود آورد. برسمیت شناسی حقوقی تساوی زنان در عرصه اقتصاد، سیاست و در ازدواج نرم های رسمی نوینی را برای روش اجتماعی مستقر کرد که بر بینش و رفتارها تأثیر گذاشت. بعلاوه، فعالیت های سازمانگرایانه و آموزشی ژنوتدل موجبات ایجاد تحول در آگاهی را بوجود آورد و امکانات و الگوهایی جدیدی در عرصه اجتماعی و خصوصی به زنان ارائه داد. (لاپیدوس، زنان در جامعه شوروی، ص 93).

اگر جامعه پیش از انقلابی را بعنوان نقطه ارجاع در نظر بگیریم، دستاوردها در عرصه هایی که به آسانی قابل اندازه گیری است، مانند قانون، سواد، نرخ شرکت زنان در اتحادیه های کارگری و زندگی اجتماعی بسیار قابل توجه است. بطور مثال، شرکت زنان در سازمانهای کارگری حتی با استانداردهای امروزه نیز بسیار بالا بود. حال اگر در نظر بگیریم که طبقه کارگر در زمان روسیه تزاری تقریباً از هر نوع تشکل توده ای بی بهره بود و زنان کارگر جزو عقب مانده ترین بخش طبقه محسوب می شدند، آنگاه می توان تأثیر روند آزادی و انقلاب سیاسی-اجتماعی را بهتر درک کرد. علیرغم این واقعیت، کولونتای، یکی از رهبران دولت انقلابی، از شرایط ناراضی بود و تعصبات موجود را بعنوان سدی در مقابل دخالت فعال زنان در

انقلاب اکتبر

و جنبش رهایی زن ...

نابسامانی ها مکتب شد. این کار ضروری بود، باین علت که بتوان دامنه و عمق مسائل و مشکلات آن دوره را درک کرد. در این فصل سعی شد نشان داده شود که موانع مادی مهمی در مقابل تحقق طرحها و قوانینی که با اهداف و آرمانهای مترقی و رهایی بخش تنظیم می شود، وجود دارد. موانع آنچنان وسیع بود که در مواردی طرحها و قوانین نتیجه عکس می داد. لیکن تمرکز بر مسائل و مشکلات نباید باعث شود که دستاوردها و موفقیت های طراحان و پیاده کنندگان تحولات اجتماعی در این دوره نادیده گرفته شود. یک وجه مهم این موقعیت، شرکت و دخالت وسیع مردم است. بحث عمومی در مورد قانون خانواده سال 1926 یک نمونه برجسته این دخالت و شرکت وسیع اجتماعی است.

جمع بندی

موضوع رساله ای که در چند بخش در این نشریه بچاپ رسید تحلیل و بررسی یکی از مهمترین لحظات در تاریخ جنبش آزادی زن است. ارزیابی فانی هال در سال 1932 از این جنبش، علیرغم کلی و خلاصه بودنش، توصیف خوبی از این تلاش تاریخی بدست می دهد: "روند رهایی ای که هم اکنون در شوروی در جریان است از کلیه پروسه های پیشین به ثبت رسیده در تاریخ بشریت، از این جهت متفاوت است که طبق نقشه و در مقیاسی بی سابقه انجام گرفته است. حال هر شکلی که این روند طی توسعه تاریخی بخود بگیرد، یک دستاورد تثبیت شده است: انسانی شدن زنان." (هال، زنان در شوروی، نقل شده در استاینز، جنبش آزادی زن در روسیه، ص 419). و باید اضافه کرد که این تفاوت با جنبش های بعدی نیز موجود است.

که برای ملاقات دختران دهقانی که به شهرها می آمدند، در ایستگاه های قطار برای دادن اطلاعات و مشاوره به آنها. سیاست آنها این بود که با تن فروشان بعنوان قربانی برخورد کنند و اطمینان حاصل نمایند که آنها توسط مردان مورد اذیت و آزار قرار نگیرند. لیکن "دلایل و صاحبان فاحشه خانه های غیر رسمی با مجازات سخت روبرو می شدند." این شورا موفق شد که یک شبکه مراکز پیشگیری ایجاد کند که در آن کلینیک های بیماری ها مقاربتی، کارگاه و پناهگاه وجود داشت. در این مراکز "تن فروشان مبتلا به بیماری های مقاربتی مورد مراقبت قرار می گرفتند، درمان می شدند، تحت آموزش قرار می گرفتند و بعضاً برایشان شغل پیدا می کردند."

اما ریشه کردن این سرطان اجتماعی امری بسیار پیچیده و غامض بود. این سیاستها و اقدامات دولت علیرغم موفقیت های نسبی نمی توانست فحشاء را نابود کند و یا حتی بمیزان قابل توجهی کاهش دهد. بخاطر مشکلات مالی، تعداد این مراکز محدود بود و لذا امکان تحت پوشش قرار دادن بخش قابل توجهی از تن فروشان وجود نداشت. بعلاوه، می بایست با دلایل وجودی فحشاء مبارزه می شد: فقر، بیکاری وسیع میان زنان، رها شدن کودکان، ترک همسر، کمبود مسکن، شهرهای شلوغ و در میان اینهمه نابسامانی اجتماعی، وجود مردانی که پول داشتند و زنانی که فاقد آن بودند.

نکات پایانی فصل

در خاتمه این فصل اشاره به چند نکته ضروری است. مطالعه مبحث و موقعیت خانواده و روابط جنسی در دوران اولیه پس از انقلاب در شوروی، بخوبی ابعاد عظیم، تنوع و پیچیدگی مسائلی که دولت انقلابی با آنها دست بگریبان بود را نشان می دهد. در این فصل، شاید بتوان گفت که بیشتر روی جنبه های تاریکتر شرایط، روی مشکلات و

برابری کامل و بیقید و شرط زن و مرد!

پیمود باین خاطر که یک انقلاب عظیم اجتماعی - سیاسی شکل گرفت که رهبران آن نه تنها ایده آلهای روشنی داشتند، بلکه از یک تنوری و ایدئولوژی روشن و علمی برخوردار بودند. علیرغم تلاشهای ضد کمونیستی که عدم موفقیت این دولت انقلابی در اهدافش را بیپای شکست کمونیسم علی العموم و عجز آن در پاسخگویی به خواستههای بشریت می نویسند.

از دیدگاه یک کمونیست کارگری، یک مارکسیست ارتوکس دستاوردها و شکست نهایی این جنبش هر دو راه را نشان می دهد. انقلاب اکتبر، شکل گیری و شکستش هر دو درسهای عمیق و مهمی برای آزادیخواهان و برابری طلبان دارد. انقلاب اجتماعی به یک حزب کمونیست متشکل با رهبری آگاه و هشیار نیاز دارد؛ اما پیروزی انقلاب اجتماعی منوط به پیاده کردن اقتصاد سوسیالیستی است: نابودی کار مزدی و اجتماعی کردن مالکیت بر وسایل تولید. و عدم وقوع این دومی است که در نهایت موجب شکست انقلاب اکتبر و بازگشت کامل آن به یک جامع سرمایه دارانه با ایدئولوژی ناسیونالیستی گردید. *

انقلاب اکتبر

و جنبش رهایی زن ...

همانگونه که پیش از این اشاره شد، دستاوردها در شرایط عینی و در بینش و ارزشها عمدتاً در شهرها و در مناطقی حاصل شد که در زمان انقلاب پروسه سرمایه داری و صنعتی شدن در آنها آغاز گشته بود. در روستاها و در منطقه "شرقی" روند بسیار آهسته بود. در منطقه شرقی، عقب ماندگی اقتصادی، دور افتادگی و سنن و مذهب حاکم فاکتورهای دخیل در پیشرفت گند است.

در پایان. جنبش آزادی زن در شوروی و دستاوردهای عینی و ذهنی آن طی یک دهه یکی از مهمترین لحظات تاریخی نه فقط در تاریخ جنبش آزادی زن، بلکه در کلیه جنبش های اجتماعی برای دستیابی به آزادی و برابری است. هیچیک از تحرکات یا جنبش های آتی زنان نتوانست چنین تاثیرات عمیقی در جامعه بگذارد. این جنبش متولد شد و چنین روندی را

این تشکلات به نقد می کشید. برخورد کولونتای بیان کننده توقعات و بلند پروازی های رهبران انقلاب است.

شرکت زنان در "جلسات نمایندگان" یک نمونه دیگر از سیاسی شدن سریع زنان است. تا سال 1928 حدود 2 میلیون و 500 هزار زن در این جلسات در شهر و روستا شرکت کرده بودند. یک نمونه از تاثیر این اقدامات بر آگاهی زنان را می توان از بالا رفتن نرخ تیراژ نشریات زنانی که توسط ژنوتدل منتشر می شد، دریافت: در سال 1930 تیراژ این نشریات 670 هزار بود. علیرغم شرایط وخیم اقتصادی، استاندارد زندگی پس از انقلاب برای عموم مردم ارتقاء یافت. در سال 1913 نرخ مرگ و میر برای هر هزار نفر 2/30 بود، در 1926 این نرخ به 3/20 کاهش یافت. ایجاد و رشد مهدهای کودک، هر چند که باندازه کافی نبود، لیکن با در نظر گرفتن شرایط سخت اقتصادی بیانگر تمایل دولت به گسترش چنین موسساتی است.

زن و سرمایه داری

این قرون وسطی نیست. این عصر سرمایه داری است. هرچه با بازار و سود تناقض داشته باشد، دیر یا زود کنار زده میشود. بسیاری از جان سخت ترین افکار و تعصبات و راه و رسمهای کهنه در برابر نیازهای پیش پا افتاده و روزمره تجارت و تولید ور افتاده اند. و لاجرم، اگر زن آزاری و زن ستیزی و تبعیض و خشونت علیه زن هنوز یک واقعیت پابرجای زندگی مردم این عصر است، اگر علیرغم جنبشهای قوی و اجتماعی برای رهایی زن، هنوز ستم جنسی در چهار گوشه جهان حکم میراند، باید حکمتش را همینجا، در همین عصر و در مصالح همین نظام جستجو کرد.

پیشرفت زنان در عرصه اقتصادی از ایده آلهای انقلابی دور بود. در سال 1926 حدود 7/49% زنان شاغل بودند، اما فقط 1/28% نیروی شاغل غیر کشاورزی را زنان تشکیل می دادند. البته باید توجه داشت که در آن مقطع بخش وسیعی از مردم در روستاها زندگی می کردند. تقسیم کار سنتی در صنعت کماکان تا 1926 ادامه داشت؛ زنان عمدتاً در بخش نساجی، مواد شیمیایی و پوشاک شاغل بودند. باید اذعان داشت که این واقعیت هر چند ناپسند، شگفت آور نیست. تحولات پایه ای در عرصه اقتصاد نیاز به زمان بیشتر و شرایط مناسب تری دارد. از یک جامعه در حال جنگ با فقر وسیع و نابسامانی اقتصادی و سپس دوره نپ یعنی بازگشت به اقتصاد بازار آزاد، انتظار دیگری نمی توان داشت.

تقابل با اسلام سیاسی یک جبهه مهم جنبش آزادی زن است!

اول مه، زنان و خانواده های کارگری

سیاوش دانشور

انسانها، امری عملی و ممکن و ضروری است.

افق طبقه کارگر ملی نیست، مذهبی نیست، جنسیتی نیست، استقلال طلب و خودمختاری طلب نیست، منفعت صنف خاصی را دنبال نمیکنند، دین ویژه ای نمی آورد و در پی احیای سنت های عتیق و باستانی بشر نیست. کارگران میخواهند مبنای نظم مبتنی بر تبعیض و نابرابری، نظم مبتنی بر استثمار کار مزدی و مالکیت خصوصی را تغییر دهند. اول مه پرچم طبقه کارگر رادیکالی است که تغییر این جهان وارونه و نظم سرمایه داری را امر فوری خود میداند. اگر جنبشها و طبقات دیگر آزادی قسمتی و حقوق ویژه ای را نهایت اهداف خود قرار داده اند، طبقه کارگر در عین طرح مطالبات بلاواسطه اش که آنهم در چهارچوب رفاه همگانی قرار دارد، پرچم آزادی انسان از سلطه و انقیاد سیاسی و اقتصادی سرمایه داری و مناسبات بردگی مدرن مزدی را برافراشته است. این یعنی کارگر برای آزادی ناچار است همه را آزاد کند و در اسارت نگهداشتن بخشی از جامعه منفعتی ندارد. این یعنی طبقه کارگر آزاد نمیشود مگر اینکه کل جامعه را آزاد کند.

لذا روز کارگر روز صنف یا اصناف نیست، روز جنسیت خاصی نیست. روز کارگران کارخانه ها و کارگران مرد نیست. روز کارگران در این شهر و کشور معین نیست. این روز اردوی کار است. روز اکثریت عظیم جامعه که از طرق فروش نیروی کار بقای خویش را بازتولید میکنند. اول مه روز بشریت آزادیخواهی است که بدنبال راهی برای برون رفت از مشقات نظم کنونی است و افق آزادی خویش را در افق آزادی کارگری میبیند. اول مه را هرچه باشکوه تر برگزار کنیم! *

روز جهانی زن و روز جهانی کارگر از افتخارات و دستاوردهای با ارزش جنبش سوسیالیستی طبقه کارگر است. اول مه روز اعلام کيفرخواست کارگری علیه وضع موجود و مناسبات اقتصادی، سیاسی و حقوقی متناظر بر آنست. اگر در طول سال دهها روز و هفته داریم که جملگی و هر یک بنحوی از انحاء؛ سیه روزی، بردگی، تحمیق، "طبیعی" بودن این اوضاع، ستمکشی، تبعیض و خرافه را توجیه میکنند، اما روز جهانی زن، روز جهانی کارگر پیامی دیگر دارد. پیام آزادی و برابری و نفی ستم و تبعیض. پیام آزادی و خوشبختی و سعادت انسانها.

جنبش آزادی زن یک ستون قدرتمند افق برابری طلبی و رفع تبعیض در جامعه است و به این اعتبار روز جهانی کارگر روز فریاد آزادی و برابری و نفی تبعیض است. فعالین جنبش آزادی زن باید تلاش کنند اول مه و مراسمهای آن با شرکت وسیع زنان برگزار شود. زنان پیشرو و رهبران عملی، فعالین دانشجویی که عمدتاً از خانواده های کارگری هستند، ضروری است برای اول مه روز جهانی کارگر فعالانه تلاش کنند. اول مه روز بشریت آزادیخواه است و باید تلاش کنیم در هر گوشه جهان و از جمله ایران مهر آن را بر تارک سیاست و جامعه بکوبیم.

یک وجه مهم مراسمهای اول مه شرکت وسیع خانواده های کارگری در آنست. در جشن و تظاهرات و اعتراض و هر ابراز وجود کارگری، قرار است طبقه کارگر ابراز وجود کند و نه فقط "کارگران مرد" و یا "کارگران زن". لذا زن و مرد و خانواده کارگری در صف اول مراسمها و اجتماعات اول مه باید باشند. فعالیت در محلات کارگری، بکار گرفتن ابتکارات مختلف برای بسیج اول مه، بمیدان کشیدن وسیع و گسترده و آگاهانه زنان در اینروز یک گوشه مهم کار و فعالیت برای تدارک مراسمها، اجتماعات و جشن اول مه است.

اول مه باید بزرگ داشته شود چون انسان را بزرگ میبیند و افق بزرگ و آزادیخواهانه ای را در مقابل بشریت میگذارد. این انتقاد اجتماعی که مبنای تمامی مشقت ها، تبعیض ها، نابرابری ها، سرکوب ها، تحمیل ها، و هرچه که با اراده انسان آزاد در تناقض است، با منفعت نظم کنونی یعنی سرمایه داری تطابق دارد و حکمت آنرا باید در نظم کنونی جستجو کرد. این افق که برپایه یک دنیای بهتر، یک جامعه مبتنی بر نیاز و آزادی و حرمت

تلویزیون آزادی زن

هر یکشنبه ساعت ۱۸/۳۰ بوقت تهران از شبکه هات برد

مگاهرتز: ۱۱۶۴۲ سیمبل ریت: ۲۷۵۰۰

KMTV

برابری کامل زن و مرد در قلمرو اقتصادی و اشتغال حرفه ای!

اطلاعیه سازمان آزادی زن

احکام اعدام صادره در مصر محکوم است!

دولت نظامی در مصر که در ماه ژوئیه بدنبال سرنگونی دولت محمد مرسی قدرت را بطور کامل بدست گرفت، بیش از 1200 نفر را باتهام هواداری از محمد مرسی و اخوان المسلمین بازداشت و زندانی کرده است. هفته پیش دادگاه استان مینیا در یک محاکمه سریع السیر 528 نفر را باتهام قتل یک پلیس به اعدام محکوم کرده است. دو روز پس از این حکم، محاکمه 919 نفر دیگر در دو محاکمه جمعی آغاز شده است.

ارتش بدنبال اعتراضات میلیونی مردم مصر علیه اخوان المسلمین و دولت مرسی، ابتکار عمل را بدست گرفت، مردم را حاشیه ای و مرسی را سرنگون کرد و قدرت خویش را بلامنازع بر جامعه حاکم نمود. طبق اخبار رسانه های بین المللی، طی 8 ماهی که از سرنگونی مرسی می گذرد بیش از 20 هزار نفر از جمله کودکان و نوجوان بازداشت و زندانی شده اند. آزادشدگان از شکنجه های شدید، از جمله شوک الکتریکی و تجاوز گزارش می دهند.

دولت نظامی تحت بهانه مقابله با شورشگران اسلامیت، سرکوب خشنی را بر جامعه تحمیل کرده است. فقط در ماه اوت طی یک درگیری با هواداران اسلامیت بیش از 1000 نفر کشته شدند. اکنون قرار است یک مضحکه انتخاباتی در این شرایط اختناق و سرکوب برگزار شود که ژنرال سی سی را به ریاست جمهوری برساند.

احکام اعدام صادر شده در مصر محکوم است و باید با اعتراض قاطع آزادیخواهان روبرو شود. اعدام قتل عمد دولتی است و باید برای لغو آن در کل منطقه مبارزه کرد. باید یک صدا علیه این احکام اعتراض نمود. علاوه بر ضد انسانی بودن این احکام، باید توجه داشت که دولت نظامی با این محاکمات فرمایشی و صدور احکام اعدام می کوشد جامعه مصر را به دوران پیش از خیزش توده ای، دوران مبارک بازگرداند. می کوشد مردم بپا خاسته را از کرده خود پشیمان کند و سرخورده به خانه ها بازگرداند؛ مردمی که خسته از استبداد و اختناق نظامی و اسلامی به خیابان ها آمدند تا علیه تبعیض و نابرابری، اختناق و سرکوب، فقر و فلاکت مبارزه کنند.

سازمان آزادی زن احکام اعدام صادره توسط دولت مصر را قویا محکوم می کند و کلیه آزادیخواهان و برابری طلبان را به اعتراض فرا می خواند.

زنده باد آزادی و برابری!

سازمان آزادی زن
30 مارس 2014

آزادی زن

نشریه سازمان آزادی زن

www.azadizan.net

سر دبیر: آذر ماجدی

majedi.azar@gmail.com

هیئت تحریریه:

آذر ماجدی، مریم کوشا، سیاوش دانشور

پیش به سوی آزادی زن!

جمع های آزادی زن را تشکیل دهید!

با ما ارتباط بگیرید.

نشریه آزادی زن را بخوانید، تکثیر و توزیع کنید.

شعارهای سازمان آزادی زن را تبلیغ کنید و شعارنویسی کنید.

اخبار مبارزات و گزارش وضعیت زنان را برای ما سریعاً ارسال کنید.

جمع های خود را گسترش دهید.

از طریق نشریه آزادی زن تشکیل جمع خود را اعلام کنید.

در مبارزات و اعتراضات مردم با شعارهای آزادی زن، زنده باد آزادی و برابری، مرگ بر حجاب اجباری، آپارتاید جنسی لغو

باید گردد شرکت کنید.

دوستان و آشنایانتان را به پیوستن به سازمان آزادی زن تشویق کنید.

حقوق زن نه شرقی است نه غربی، جهانی است!

تظاهرات سازمان آزادی زن در گوتنبرگ

حکومت اسلامی ایران سمبل مجازات اعدام در جهان است!

زنان و مردان آزادیخواه!

در پشتیبانی از کمپین علیه اعدام ریحانه جباری به خیابان بیایید!

ریحانه جباری ۷ سال قبل به جرم دفاع از خود در مقابل تجاوز یک مقام سابق وزارت اطلاعات رژیم اسلامی به زندان افتاد. ریحانه زیر فشار شکنجه های رژیم اسلامی اعتراف به قتل کرده و محکوم به اعدام شد. در حال حاضر مینا احدی و دیگر مخالفان علیه اعدام کمپینی جهانی را برای نجات جان ریحانه اعلام کرده اند.

سازمان آزادی زن در راستای همیاری با این کمپین اقدام به برگزاری آکسیون در شهر گوتنبرگ سوئد کرده است و شما مردم آزادیخواه را به حمایت از این آکسیون فرا می خواند. با شرکت خود در این آکسیون یکبار دیگر رژیم جمهوری اسلامی را در پیشگاه افکار عمومی مردم جهان به محاکمه خواهیم کشید. در این روز یکبار دیگر اعلام خواهیم کرد که این مبارزه تا روز محاکمه تک تک عاملان و عامران این جنایات وحشیانه در دادگاههای مردمی بجرم جنایت علیه بشریت ادامه خواهد یافت. آن روز دیر نیست!

مکان تجمع: گوتنبرگ سوئد، یرن توریت

زمان: روز شنبه ۵ آپریل ۲۰۱۴، ساعت ۱۶-۱۵

مرگ بر جمهوری اسلامی!

زنده باد آزادی، زنده باد برابری!

سازمان آزادی زن - واحد گوتنبرگ

مرکز پیگرد سران رژیم اسلامی به جرم جنایت علیه بشریت

www.azadizan.net

۲۷ مارس ۲۰۱۴

نفس ستمکشی و فرودستی زن اختراع سرمایه داری نیست. اما سرمایه داری این میراث نفرت انگیز تاریخ پیشین را تکامل بخشیده و به یک رکن مناسبات اقتصادی و اجتماعی معاصر بدل کرده است. ریشه نابرابری و بی حقوقی امروز زن، نه در افکار کهنه و میراث فکری و فرهنگی نظام ها و جوامع منقرض شده و پیامبران و مذاهب عصر جاهلیت، بلکه در جامعه سرمایه داری صنعتی و مدرن امروز نهفته است. نظامی که به تقسیم جنسی انسان ها در قلمرو تولید به عنوان یک عامل مهم اقتصادی و سیاسی در تضمین سودآوری سرمایه مینگرد. ایجاد انعطاف پذیری نیروی کار در اشتغال و اخراج، ایجاد شکاف و رقابت و کشمکش درونی در اردوی مردم کارگر، تضمین وجود بخش های محروم تر در خود طبقه کارگر که پائین نگاهداشتن سطح زندگی کل طبقه را مقدور میسازد و بالاخره مخدوش کردن خودآگاهی انسانی و طبقاتی بشریت کارگر و دوام بخشیدن به آراء و افکار و تعصبات کهنه و پوسیده و فلج کننده، برکات ستمکشی زن برای سرمایه داری مدرن معاصر و از ارکان انباشت سرمایه در دنیای امروز است. اعم از اینکه سرمایه داری ذاتا و بطور کلی با برابری زن خوانایی داشته باشد یا خیر، سرمایه داری انتهای قرن بیستم بطور مشخص خود را بر این نابرابری بنا کرده است و به سادگی و بدون مقاومت سرسختانه و قهرآمیز از آن عقب نمی نشیند.

نه به حجاب، نه به آپارتاید جنسی!

مبارزه با فحشاء

از یک دنیای بهتر نوشته منصور حکمت

- مبارزه فعال با فحشاء از طریق از میان بردن زمینه های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی آن و مقابله قاطع با شبکه های سازماندهی فحشاء، دلالان، واسطگان و باج خورها.
- ممنوعیت اکید هر نوع سازماندهی فحشاء، دلالی، واسطگی و بهره کشی از افرادی که مبادرت به تن فروشی میکنند.
- غیر جنایی کردن زندگی و کار افرادی که دست به تن فروشی میزنند. کمک به بازیابی حرمت اجتماعی و احترام به نفس آنها و کوتاه کردن دست شبکه ها و باندهای جنایتکار از زندگی آنها از طریق:
- رفع ممنوعیت فروش سگس بعنوان یک شغل فردی و حمایت قانون و نهادهای انتظامی از این افراد در مقابل شبکه ها و باندهای کانگستری، باج خورها و اوباش.
- صدور جواز کسب برای افرادی که بعنوان یک شغل فردی مبادرت به تن فروشی میکنند، مصون داشتن شخصیت و حیثیت آنها بعنوان شهروندان محترم جامعه و کمک به سازمانیابی آنها در سازمان صنفی خویش.
- ارائه رایگان خدمات پزشکی ویژه پیشگیرانه و درمانی برای مصون داشتن این افراد از بیماری ها و صدمات ناشی از مبادرت به این حرفه.
- کار آگاهگرانه، ترغیب و مساعدت های عملی نهادهای مسئول دولتی به افراد تن فروش در کناره گیری از این حرفه، کسب مهارت و آموزش لازم برای اشتغال در بخش های دیگر جامعه.

***

سازمان آزادی زن
Women's Liberation - Iran

نه به حجاب اسلامی

زنده باد آزادی زن
سرکوب زن ممنوع
ستم بر زن موقوف

تلویزیون مدوسا

جمعه ها از ساعت 2 تا 3 بعداز ظهر به وقت اروپای

مرکزی

مگاهرتز: 11642 سیمبل ریت: 27500

KMTV

به سازمان آزادی زن پیوندید!